

נדרים לא-א

עניין: ביצחק ולא כל יצחק

— פרשת תולדות

רמב"ם פ"י מהלכות מלכים

אע"פ שהוא חייב מיתה אינו נהרג: ז המילה נצטוה בה אברהם וזרעו בלבד. שנאמר אתה וזרעך אחריו. יצא זרעו של ישמעאל שנאמר כי ביצחק יקרא לך זרע. ויצא עשו שהרי יצחק אמר ליעקב ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך. מכלל שהוא לבדו זרעו של אברהם המחזיק בדתו ובדרכו הישרה. והם המחוייבין במילה:

חידושי מרן רי"ז הלוי פרשת תולדות

נראה בביאור הך פרשתא, עפ"מ ששמעתי מאמו"ר הגאון זצ"ל על הא דכתב הרמב"ם בפ"י מהל' מלכים ה"ז יצא זרעו של ישמעאל שנאמר כי ביצחק יקרא לך זרע ויצא עשו שהרי יצחק אמר ליעקב ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך מכלל שהוא לבדו זרעו של אברהם וכו', ובאמת בגמ' מפיק לה להך מילתא דבני עשו אינן בכלל זרע אברהם משום דכתיב ביצחק ולא כל יצחק, ואמר ע"ז, דודאי עיקר הדבר הוא מהקרא דביצחק ולא כל יצחק, ואי לאו הך קרא היו כל זרעו של יצחק נחשבין בכלל זרע אברהם, ובא הך קרא לגלות דלאו כל יצחק אתרבי להיות זרע אברהם רק חלק ממנו, אבל עדיין אין אנו יודעין מי מזרעו של יצחק הוא הנחשב זרע אברהם, אם יעקב אם עשו, וע"ז בא הקרא דויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך, דרק יעקב הוא שנחשב זרע אברהם וזכה בברכת אברהם ולא עשו, עכ"ד. ונראה לפי"ז, דעד אותה שעה הי' באמת הדבר תלוי ועומד מי יהי נחשב זרע אברהם, ורק עכשיו בשעת הברכות הוא שהוכרע הדבר כי יעקב בחר לו ד', ועליו הוא שנאמר כי ביצחק יקרא לך זרע, וכ"ה משמעות לשון הרמב"ם

תורת משה פרשת תולדות

לצה"ק, והנה תחלת כוונת ילירת הצנים האלו הי' פיה' יעקב וכל זרעו לעולם ונולכת כהני' וגוי קדוש נשי' חלקי' צעולם, ועשו כזולון, כותן לחוך פיו של ישרא' כזולון וא"כ יהיה כל ישראל לעולם כמו רבי צדור וכל עשו לעולם כאנטוניוס, רבי נשיא חלקים וכהג צו אנטוניוס כצד גדול כחלמי' לרבי ורבי כהג כצד צאנטוניוס כמו לכל קיסר רומי, אך כל זה הי' כל זמן שהי' צצטן אום בתחלת ילירת פני גייס זה אנטוניוס ורבי צ'צ'ע'ל'ך דייקא יע"כ הכיח יעקב את עשיו ללחא קודם לו ולא עכצו בזולון קודם ליששכר, אך נשילא ראשו וכוצו מרס ילאו רגליו כצר כחצצ צ'ק'ס' וכתו' וסכי לאומים ומועיך ימרדו חיקך כחפרדו אלו ואלו אלה לחיי עולם ואלס לחרסת זרחן עולם וליחא צפסיקתא צצלחתו ורחס עקד רחס

